

Dlaczego chrześcijanie powinni zachowywać Prawo (odcinek 57) —

Zbawienie aż po krańce ziemi

3 maja 2024

Tłumaczenie PL: Gorzowskie Centrum Biblijne – 1 lutego 2026

Przekłady: BT, BP, BWP oraz TW - tłumaczenie własne.

Witajcie w 57. odcinku serii *Dlaczego chrześcijanie powinni zachowywać Prawo*.

Podejmujemy wątek dokładnie tam, gdzie zakończyliśmy poprzedni odcinek. Piotr, Paweł i Barnaba złożyli swoje świadectwo na Soborze Jerozolimskim. Nie wierzyli oni, że poganie muszą zostać obrzezani w ciele, aby być zbawieni.

Doszliśmy teraz do momentu tego sądowego posiedzenia, w którym Jakub — brat Jezusa i książę (nasi) tego zgromadzenia — powstał i potwierdził stanowisko Piotra, Pawła i Barnaby. Najbardziej godne uwagi jest to, że Jakub przywołał Pismo, aby potwierdzić ogłoszenie apostołów, iż poganie nie są zobowiązani do obrzezania w ciele, aby być zbawieni.

Zacytował on Księgę Amosa 9:11, która mówi, że upadły przybytek Dawida zostanie podniesiony:

Amos 9:11 — W owym dniu podniosę upadły przybytek Dawida i naprawię jego wyłomy, odbuduję jego ruiny i wznoszę go jak za dawnych dni. (TW)

Jest to proroctwo dotyczące śmierci i zmartwychwstania Jezusa i — z powodu tego dzieła — nagle miało się wydarzyć coś niezwykłego. Gdy upadły przybytek Dawida zostanie podniesiony (gdy Jezus zostanie wskrzeszony), reszta ludzkości zacznie szukać Boga. Prorocy zapowiedzieli, że wydarzy się coś bezprecedensowego — i rzeczywiście się wydarzyło. Bóg otworzył drzwi wiary dla pogan w sposób, który nigdy wcześniej nie miał miejsca. W jaki sposób Jakub dowiódł tego na podstawie Słowa? Cały ten odcinek poświęcimy proroctwom, które ogłaszają to, co Bóg uczyni z poganami. Będzie to rozwinięcie tego, co uczynił Jakub, ponieważ im głębiej wchodzimy w tę dyskusję, tym ważniejsze staje się odwoływanie się do Pisma, aby wykazać, że Bóg zamierzał uczynić coś nowego.

Dlatego chcę dziś rozpocząć od proroctwa z Księgi Izajasza 49:

Izajasz 49:6 — A mówił: To zbyt mało, iż jesteś Mi Sługą dla podźwignięcia pokoleń Jakuba i sprowadzenia ocalałych z Izraela! Ustanowię cię światłością dla pogan, aby moje zbawienie dotarło aż do krańców ziemi. (BT)

To proroctwo ogłaszało, że wpływ, jaki Jezus wywrze, nie będzie ograniczony wyłącznie do Izraela, do tych, którzy są fizycznymi potomkami Abrahama; sięgnie on znacznie dalej. Sam Bóg powiedział, że to zbyt mała rzecz — miało to być coś większego. Przyjście Mesjasza na ziemię miało zmienić świat. Miał On być Zbawicielem Izraela, a także pogan.

Pozwólcie, że rozwinę ten temat, sięgając do kolejnego proroctwa, tym razem z Księgi Malachiasza 1:

Malachiasz 1:11 — Bo od wschodu słońca do zachodu wielkie jest Imię moje między narodami i na każdym miejscu składać będą Imieniu memu dar kadzielny — nie mamy teraz czasu, by się w to zagłębiać, ale jest to odniesienie do modlitwy i uwielbienia — i ofiarę czystą; wielkie jest bowiem Imię moje między narodami - mówi Jahwe Zastępów. **(BP)**

To proroctwo ogłaszało, że poganie na całym świecie wejdą w uwielbienie i modlitwę, oddając je Jezusowi w Jego imieniu. Budując na tym, spójrzmy na Psalm 18:

Psalm 18:44–45 Ty mnie ocalasz od buntów ludu, ustanawiasz mnie głową narodów. — jest to proroctwo o Jezusie. Służy mi lud, którego nie znałem. — jest to proroctwo o Jezusie. Lud, którego nie znałem, będzie mi służył. (45) Są mi posłuszni na pierwsze wezwanie; cudzoziemcy mi schlebiają. **(BT)**

Jest to proroctwo o przychodzącym Mesjaszu ben Dawid, Synu Dawida. Gdy On się pojawi, cały świat będzie Go czcił, służył Mu i podporządkowywał się Jemu. To właśnie wydarzało się przez ostatnie dwa tysiące lat. Spójrzcie, jak Ewangelia rozeszła się po całym świecie i jak poganie wciąż przychodzą, wyznając Jezusa jako Pana.

W Księdze Jeremiasza 4:2 czytamy: A jeżeli będziesz przysięgał: Na życie Pana — dziś ogłaszamy, że Jezus żyje; grób jest pusty; został wzbudzony z martwych — zgodnie z prawdą, słusznie i sprawiedliwie, narody będą sobie błogosławić przez ciebie i będą się tobą chlubić. **(BT)**

Izajasz 11:10 mówi: W dniu owym korzeń Jessego ukaże się jako znak dla narodów Będą o niego wypytywać narody a jego mieszkanie będzie pełne chwały. **(BWP)**

Przyjrzelśmy się prorokowi Izajaszowi, prorokowi Jeremiaszowi, prorokowi Amosowi, którego cytował Jakub, prorokowi Malachiaszowi oraz Księdze Psalmów. Całe Pismo jest przesiąknięte zapowiedzią, że Bóg uczyni coś absolutnie radykalnego. Nie przyjdzie jedynie jako Zbawiciel swojego ludu, Izraela, lecz rozciągnie swoją łaskę i miłosierdzie na całość świata.

Zakończę tym najbardziej znamienitym proroctwem z **Izajasza 43:19: Oto czynię rzecz nową (hinnî 'ōseh ḥăḏāšāh). (TW)**

To nie jest powtórka ani restart. To nie jest sytuacja „kopiuj–wklej”. Bóg miał przyjść i uczynić coś, czego nigdy wcześniej nie uczynił. Miało to być bezprecedensowe.

Izajasz 43:19–20 — Oto czynię rzecz nową, już się pojawia; czy tego nie poznacie? Uczynię drogę na pustyni i rzeki na pustkowiu. (20) Zwierz polny będzie mnie czcił, szakale i strusie — te nieczyste zwierzęta będą czcić Boga; istnieje rozróżnienie między czystymi i nieczystymi zwierzętami w Księdze Kapłańskiej 11 oraz w Księdze Powtórzonego Prawa 14 — ponieważ daję wodę na pustyni i rzeki na pustkowiu, aby napoić mój lud, moich wybranych. (TW)

Czy widzicie, co mówi to proroctwo? Bóg łączy te nieczyste zwierzęta — szakale i strusie — z określeniem „mój lud, moi wybrani”. Te same stworzenia, które będą Go czcić, są nieczyste. Do czego, waszym zdaniem, to się odnosi? Odnosi się to do pogan, którzy — nawiasem mówiąc — w Nowym Testamencie zostali przedstawieni jako nieczyste zwierzęta w wizji Piotra. Piotr zobaczył płótno pełne nieczystych zwierząt, opuszczane z nieba trzykrotnie. Po tej wizji trzech pogan (nieczyste zwierzęta) stanęło u jego drzwi i zaprowadziło go do domu Korneliusza, a ci poganie weszli do Królestwa Boga.

Proroctwo mówi: „ponieważ daję wodę na pustyni i rzeki na pustkowiu”. To odnosi się do wody żywej. Mowa tu o wylaniu Ducha Boga. Pamiętajcie, co powiedział Jezus: (38) „Kto wierzy we Mnie, jak mówi Pismo, z jego wnętrza popłyną rzeki wody żywej”. (39) A to powiedział o Duchu, którego mieli otrzymać wierzący w Niego (**Ewangelia Jana 7:38–39, TW**).

W tym proroctwie widzimy więc, że Bóg miał uczynić rzecz nową. Jak wspominałem wcześniej, naród żydowski nie spodziewał się tego. Gdy Piotr zobaczył wizję, był zdezorientowany i zastanawiał się, co ona oznacza. Dopiero gdy pojawili się poganie i gdy wyszło na jaw świadectwo Korneliusza, Piotr zrozumiał, co Bóg czyni.

Istnieje proroctwo za proroctwem, ogłaszające, że Bóg uczyni nową rzecz i połączy Żyda i poganina w jednego nowego człowieka.

Na tym zakończymy. Bądźcie czujni. Już niebawem wracamy z nowym odcinkiem. Niech Bóg was błogosławi i strzeże.

KONIEC ODCINKA 57